

Vlaams
Parlement

ingediend op **1035** (2016-2017) – Nr. 2
24 januari 2017 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door Lieve Maes en Jan Bertels

over het ontwerp van decreet

houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting:

Voorzitter: Paul Van Miert.

Vaste leden:

Paul Cordy, Matthias Diependaele, Jos Lantmeeters, Lieve Maes, Jan Peumans, Paul Van Miert;
Jenne De Potter, Katrien Schryvers, Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Bart Somers;
Jan Bertels, Joris Vandenbroucke;
Björn Rzoska.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Annick De Ridder, Andries Gryffroy, Peter Persyn, Axel Ronse, Kris Van Dijck;
Robrecht Bothuyne, Dirk de Kort, Ward Kennes, Katrien Partyka;
Rik Daems, Marino Keulen;
Michèle Hostekint, Güler Turan;
Wouter Vanbesien.

Documenten in het dossier:

1035 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

I.	Toelichting door minister Bart Tommelein	5
1.	Inleiding	5
2.	Situering van het decreet.....	5
2.1.	Federale wet van 21 juli 2016 over federale belastingen: luik 1	5
2.2.	Het Vlaamse decreet over de Vlaamse erf- en registratiebelasting: luik 2.....	5
2.3.	Samenwerkingsakkoord over onsplitsbare bedragen: luik 3	6
3.	Vergelijking met federale regeling: gelijklopend maar met duidelijke eigen accenten	6
3.1.	Tijdelijk karakter van de Vlaamse regeling	6
3.2.	Regularisatieaangifte luik 2 bij VLABEL	6
3.3.	Tarifering niet-verjaarde bedragen	6
3.4.	Impact op belastingplichtige	7
3.5.	Verjaarde versus niet-verjaarde materie	7
3.6.	Uitsluiting uit de regularisatie	7
3.7.	Tarieven fiscale regularisatie	7
3.8.	Advies van de Raad van State	8
4.	Conclusie	9
II.	Debat.....	10
1.	Tussenkoms van Björn Rzoska.....	10
1.1.	Positie van de Groenfractie.....	10
1.2.	Gelijkheidsbeginsel in het gedrang bij regularisatietarieven erfbelasting in de niet-rechte lijn?	10
1.3.	Heeft beperking van het toepassingsgebied invloed op de geraamde ontvangsten uit de fiscale regularisatie?.....	10
2.	Tussenkoms van Jan Bertels.....	11
2.1.	Opportuniteit van de nieuwe fiscale regularisatie.....	11
2.2.	Gelijkheidsbeginsel versus vlakke, forfaitaire regularisatietarieven voor de niet-rechte lijn van de erfbelasting ..	11
2.3.	Ontbrekend actieplan tegen fraude.....	11
2.4.	De rol van het federale Contactpunt regularisaties	11
2.5.	Spanning met boetes laattijdige aangifte.....	11
2.6.	Wat wordt bedoeld met inbreuken vóór 1 augustus 2016?.....	11
2.7.	Hoe garandeert de minister de volledige regularisatie?	11
3.	Tussenkoms van Lieve Maes.....	11
3.1.	Snelle regularisatie.....	11
3.2.	Paraatheid VLABEL	12
3.3.	Hoe schat de minister de interesse in Vlaanderen in?.....	12
3.4.	Opvolging fiscale regularisatie	12

4. Repliek van minister Bart Tommelein.....	12
4.1. De tijdelijkheid van de maatregel	12
4.2. De maatregel is noodzakelijk	12
4.3. De hoogte van de tarieven	12
4.4. Het advies van de Raad van State	12
4.5. Beoogde groep bestaat vooral uit gewone mensen	12
4.6. Belastingdruk en sociale bijdragen zijn te hoog en daar werkt de regering aan.....	13
4.7. Spanning met boetes laattijdige aangifte.....	13
4.8. De rol van het federale Contactpunt regularisaties	13
4.9. Datum van 1 augustus 2016.....	13
4.10. Inschatting inkomsten uit fiscale regularisatie.....	13
4.11. Informatieverstrekking over resultaten fiscale regularisatie	13
5. Tweede tussenkomst van Björn Rzoska.....	13
5.1. Visie op fiscale regularisatie.....	13
6. Tweede tussenkomst van Jan Bertels.....	14
6.1. Reden stopzetting regularisaties in 2013	14
6.2. Wie zijn de aangevers?	14
6.3. Laattijdige aangifte	14
6.4. De rol van het federale Contactpunt regularisaties	14
7. Tussenkomst van Koen Van den Heuvel	14
7.1. Niemand loopt nog warm voor fiscale regularisatie	14
7.2. Ontwerp van decreet kan door de beugel	14
8. Tweede repliek van minister Bart Tommelein.....	14
8.1. Wie zijn de aangevers?	14
8.2. Meerwaarde voor de samenleving	14
8.3. Principes versus redelijkheid gezien de realiteit van de samenleving	15
8.4. Aandeel aangifte van verjaard kapitaal is hoog	15
9. Tussenkomst van Jos Lantmeeters	15
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	15
1. Artikelsgewijze bespreking	15
2. Stemming	15
Gebruikte afkortingen.....	16
Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op 17 januari 2017 het ontwerp van decreet houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1035/1). De presentatie van minister Bart Tommelein is te vinden op de [dossierpagina](http://www.vlaamsparlement.be) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Toelichting door minister Bart Tommelein

1. Inleiding

In deze commissie werd al vaker gesproken over fiscale regularisatie. Hij herinnert zich nog levendig de vragen om uitleg van Lieve Maes en Jan Bertels. De minister heeft toen herhaaldelijk aangegeven dat de Vlaamse Regering een eigen, autonome regularisatie zou uitwerken. Welnu, vandaag ligt het resultaat voor.

Zoals men weet, heeft de Federale Regering een nieuwe regularisatiemogelijkheid in het leven geroepen, door sommigen EBA quater genoemd, al zijn de modaliteiten en voorwaarden wel zeer verschillend van de eerste EBA-wet van 2003.

De nieuwe regeling bestaat bij wet van 21 juli 2016. Sedert 1 augustus 2016 kunnen belastingplichtigen ervan gebruikmaken. De commissieleden hebben wellicht via de media vernomen dat na een aarzelende start een sterk toegenomen belangstelling kon worden vastgesteld eind vorig jaar.

2. Situering van het decreet

De krachtlijnen van het Vlaamse ontwerp van decreet zijn gelijklopend met de federale regeling, maar de Vlaamse Regering heeft wel duidelijk eigen accenten gelegd. Eerst situeert de minister het ontwerp van decreet binnen een ruimer geheel. Het is immers een schakel in een palet van regularisatiemogelijkheden.

2.1. Federale wet van 21 juli 2016 over federale belastingen: luik 1

De federale wet van 21 juli 2016 biedt enkel een regularisatiemogelijkheid voor bedragen die uitsluitend aan federale belastingen hadden moeten worden onderworpen. De federale administratie is niet bevoegd om gratie te verlenen voor inbreuken op Vlaamse belastingen. Het toepassingsgebied is dus beperkt tot onder meer de federale personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de federaal gebleven registratierechten, de verzekeringstaks enzovoort. Dit is het zogenaamde luik 1. Deze regularisatie biedt dus geen fiscale of strafrechtelijke immuniteit voor de Vlaamse gewestbelastingen.

De Vlaamse tussenkomst is hier beperkt tot de expliciete bevestiging dat ook Vlaamse opcentiemen worden geheven op de federale personenbelasting die in uitvoering van de wet van 21 juli wordt geheven. De spreker herinnert aan de toelichting hiervan bij de bespreking van het ontwerp van decreet houdende diverse fiscale bepalingen. Daar werd toen ook decretaal in voorzien dat geen verrekening mogelijk is van Vlaamse verminderingen of kortingen met de belasting die in uitvoering van deze regularisatie wordt opgelegd, volledig naar analogie met de federale regeling.

2.2. Het Vlaamse decreet over de Vlaamse erf- en registratiebelasting: luik 2

Het tweede luik is de regularisatiemogelijkheid voor de Vlaamse erf- en registratiebelasting. Die wordt geregeld met het voorliggend ontwerp van

decreet. De draagwijdte ervan is beperkt tot de regularisatie van sommen die louter en alleen deze belastingen hebben ontlopen.

2.3. Samenwerkingsakkoord over onsplitsbare bedragen: luik 3

Ten slotte zijn er nog de onsplitsbare bedragen. Dat zijn bedragen waarvan zeker is dat ze in het verleden zowel aan federale als aan Vlaamse belastingen hadden moeten worden onderworpen, quod non. Omdat de aangever geen correcte uitsplitsing kan maken, werd met de federale collega's een samenwerkingsakkoord opgemaakt, dat reeds principieel door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, en nu aan de Raad van State wordt voorgelegd. Dit is het zogenaamde luik 3.

3. Vergelijking met federale regeling: gelijklopend maar met duidelijke eigen accenten

Minister Tommelein gaat nu in op het eigenlijke ontwerp van decreet. De Vlaamse Regering wil daarmee het federale luik aanvullen en wederzijds versterken. De federale regeling werd grotendeels overgenomen maar er zijn ook eigen accenten.

3.1. Tijdelijk karakter van de Vlaamse regeling

Belangrijkste verschil is het tijdelijke karakter van de Vlaamse regeling. Waar de federale regeling een permanente sociale en fiscale regularisatie in het leven heeft geroepen, heeft de Vlaamse Regering geopteerd voor een tijdelijk systeem. Op 31 december 2020 is het afgelopen. De Vlaamse regularisatie is een uitzonderlijke en tijdelijke mogelijkheid. Het is niet de bedoeling dat belastingplichtigen ook voor de toekomst zouden kunnen gaan speculeren op een alternatieve taxatie buiten het gewone regime van belastingheffing.

Om die reden is de regularisatiemogelijkheid ook beperkt tot inbreuken begaan vóór 1 augustus 2016. Daarmee wordt voorkomen dat een nieuwe inbreuk zou worden begaan in de veronderstelling dat die later wel dankzij het voorliggende ontwerp van decreet kan worden geregulariseerd. Dat is uiteraard niet de bedoeling.

3.2. Regularisatieaangifte luik 2 bij VLABEL

Een tweede verschil is de regularisatieaangifte. De aangifte voor het luik 1 moet worden ingediend bij het federale Contactpunt regularisaties, voor het luik 2 moet een afzonderlijke aangifte bij VLABEL worden ingediend. De regering voorziet wel in de mogelijkheid om dit later toch nog aan te passen en overlegt nog volop met het federale contactpunt.

3.3. Tarifiering niet-verjaarde bedragen

Een ander verschil is de tarifiering voor de niet-verjaarde bedragen. Het federale luik 1 legt een taxatie op tegen de gewone tarieven verhoogd met 20 procentpunten. De Vlaamse Regering heeft daarentegen geopteerd voor eenvormige en vlakke tarieven. Voor ontdoken erfbelasting wordt voorzien in een tarief van 35% voor de verkrijgingen in de rechte lijn en 70% voor andere verkrijgingen. Voor de ontdoken registratiebelasting geldt een tarief van 20%.

Nadat hij daarmee de belangrijkste verschillen heeft aangewezen, verzekert de minister nogmaals dat men aan de voorliggende tekst zal merken dat de regering zich verder maximaal geënt heeft op de federale regeling. Het heeft immers geen zin onnodige of overbodige verschillen met andere niveaus te creëren.

3.4. Impact op belastingplichtige

Na het indienen van de regularisatieaangifte en het betalen van de heffing bekommt de aangever zowel fiscale als strafrechtelijke immuniteit. De administratie levert na de betaling van de heffing een regularisatieattest af dat als bewijsstuk kan dienen.

Een belastingplichtige heeft slechts één kans om te regulariseren. Deze beperking wordt afzonderlijk beoordeeld voor respectievelijk luik 1 en luik 2. Iemand die vandaag een aangifte bij het federale Contactpunt regularisaties indient voor luik 1, kan morgen nog perfect een aangifte voor luik 2 bij VLABEL indienen en vice versa.

3.5. Verjaarde versus niet-verjaarde materie

Net zoals in het federale eerste luik wordt in het Vlaamse tweede luik een onderscheid gemaakt tussen verjaarde en niet-verjaarde materie. De tarifiering voor verjaarde bedragen is gelijklopend. Dat tarief bedraagt 37% voor aangiften ingediend in 2017, jaarlijks toenemend met 1% om te eindigen op 40% in 2020.

3.6. Uitsluiting uit de regularisatie

Zeer belangrijk is de uitsluiting uit de regularisatie van belastingplichtigen die door de Vlaamse Belastingdienst of door het gerecht betrappt zijn. Als het gerecht onderzoeksdaan verricht of de Vlaamse Belastingdienst een belastingverhoging of administratieve geldboete heeft opgelegd, dan is de kans op regularisatie verkeken. De minister waarschuwt dan ook dat men moet opletten met het advies om zo lang mogelijk met regularisatie te wachten.

Verder zijn er nog enkele procedurele gelijkenissen. Er is geen bezwaar mogelijk tegen de regularisatieheffing. Er worden ook geen verminderingen of andere gunsten toegekend. Ook de betalingstermijn is dezelfde als in de federale wet.

3.7. Tarieven fiscale regularisatie

De minister gaat dieper in op de tarieven die van kracht zijn bij deze fiscale regularisatie.

In de linkerhelft van de tabel opgenomen in slide 5 van de digitale bijlage is het regime van de gewone rechtzetting weergegeven, in de rechterkolom de uitzonderlijke regularisatie.

De minister staat ten volle achter de keuze voor dit systeem. Vlakke, eenvormige tarieven maken de keuze voor de belastingplichtige eenvoudig. Hij weet perfect wat de regularisatieheffing zal zijn en moet voor zichzelf afwegen of hij nog het risico op een administratieve of strafrechtelijke vervolging wil blijven lopen.

Deze tarifiering laat ook een snelle dossierafhandeling door de administratie toe. Het voorkomt dat oude papieren dossiers, die tot complexe berekeningen aanleiding geven, dienen te worden opgezocht en opgevraagd bij de FOD Financiën. Het lijkt hem ook voor de budgettaire inschatting een niet onbelangrijk voordeel.

Voor de verjaarde bedragen heeft de belastingplichtige er belang bij de regularisatieaangifte zo spoedig mogelijk in te dienen. Het tarief neemt immers jaarlijks toe. In de feiten kan de fiscus deze aangevers niet meer belasten want de verjaringstermijn is verstreken. Dit tarief moet hen over de streep trekken hun kapitalen toch te regulariseren.

De hoogte van de tarieven is zeer billijk. Men kan elkaar om de oren blijven slaan met voorbeelden, maar het is geen cadeau voor fraudeurs. Toch zijn de tarieven voldoende aantrekkelijk om de aangesproken belastingplichtigen voor een redelijke keuze te stellen. Het feit dat sommigen – ten onrechte, zo is gebleken – hierin toch een bevoordeling van fraudeurs zien, en dat anderen menen dat deze tarieven te hoog zijn, stelt hem gerust. De tarieven zijn het resultaat van een zorgvuldige afweging.

Het is zeer interessant het advies van de SERV bij dit ontwerp van de decreet eens te bekijken. Daarin leest men onder meer het volgende: "Bovendien is dit een tegemoetkoming voor burgers die in het verleden belastingen hebben ontdoken, daar de tarieven om een inbreuk te regulariseren nog steeds lager zijn dan wanneer de inbreuk zou worden vastgesteld en hier een boete tegenover zou staan."

In datzelfde document leest men ook het volgende: "De regularisatietarieven zijn duidelijk hoger dan de hoogste marginale tarieven van de regulier betaalde erfbelastingen. Men past ze ook toe op het volledige bedrag van de erfenis. Een regularisatietarief van 20 procent bij het verkooprecht is dubbel zo hoog als het gewone verkooprecht. De tarieven bij verjaring zijn redelijk, rekening houdend met het feit dat de administratie deze erfbelasting niet meer kan opeisen.". De tweede analyse is correct, oordeelt de minister. Hij heeft reeds in oktober die keuze toegelicht.

3.8. Advies van de Raad van State

In het kort wil hij nog ingaan op enkele knelpunten die door de Raad van State werden aangehaald. Regularisatie heeft in de eerste plaats te maken met rechtszekerheid en dus dient men daar zeker de nodige aandacht aan te besteden.

3.8.1. Toepassingsgebied

Men zal merken dat het toepassingsgebied in het voorontwerp van decreet ruimer was dan in het voorliggende ontwerp. De Raad van State merkte namelijk terecht op dat voor een aantal gewestbelastingen de heffingsgrondslag niet eenvoudig bestaat uit gewone bedragen. Voor de verkeersbelasting en de onroerende voorheffing gelden andere grondslagen. Dit zou in theorie tot problemen kunnen leiden als de tekst van het voorontwerp behouden zou blijven. Hij zegt wel in theorie want de ervaring met vorige regularisaties leert dat enkel de erfbelasting en in veel mindere mate nog de registratiebelasting relevant zijn. Regularisaties voor andere heffingen komen niet voor.

Bijgevolg heeft de Vlaamse Regering ervoor geopteerd het toepassingsgebied te beperken tot de erf- en registratiebelasting. Uit de ontvangsten van de vorige fiscale regularisaties blijkt trouwens dat 99,96% van de ontvangen bedragen voor de gewestelijke belastingen betrekking had op successierechten en 0,04% op registratierechten.

3.8.2. Tariefkeuze

Net zoals de Vlaamse Regering heeft de Raad van State stilgestaan bij de tariefkeuze en komt zij tot het besluit dat deze dient te worden verantwoord in het licht van de diversiteit aan tarieven die de Vlaamse gewestbelastingen vertonen. Welnu, door de beperking van de scope van luik 2 tot de Vlaamse erf- en registratiebelasting wordt die diversiteit aanzienlijk ingeperkt.

3.8.3. Lokale opcentiemen?

Ook wordt elk mogelijk misverstand over de opcentiemen voor lokale overheden definitief uit de wereld geholpen. Er zijn immers geen lokale opcentiemen op de Vlaamse erf- en registratiebelasting. En ook op deze uitzonderlijke regularisatieheffing zullen geen lokale opcentiemen of opdecimen kunnen worden geheven.

3.8.4. Andere

Ten slotte wordt in de memorie van toelichting ook uitvoerig verantwoording gegeven voor de regeling in verband met de mededelingsplicht voor de betrokken Vlaamse ambtenaren. De draagwijdte van de regeling wordt genuanceerd door de strikte beperking tot geregulariseerde fiscale inbreuken.

Tevens wordt gewezen op de noodzaak voor een optimale afstemming met de federale regeling.

4. Conclusie

De minister vat samen dat de regering zoveel mogelijk wil afstemmen met de federale regeling, maar ook haar eigen accenten heeft willen leggen. De tarieven en het afgebakende toepassingsgebied zijn het resultaat van een afweging die tot een zeer billijke maar ook efficiënte regeling heeft geleid. Het is nu van belang dat de regeling snel in werking kan treden. Zo kan men een maximale wederzijdse versterking bekomen van het luik 1 en het luik 2, en weldra ook van het luik 3.

De Vlaamse Belastingdienst dient nog enkele zaken voor te bereiden en te overleggen met het federale Contactpunt regularisaties. Dit wordt volop voorbereid.

Het samenwerkingsakkoord voor de onsplitsbare bedragen heeft de regering bezorgd aan de Raad van State, waarvan zij zo spoedig mogelijk het advies hoopt te bekomen zodat zij het kan aanpassen waar nodig. Ook daarvoor zal zij de commissie een beredeneerd en goed afgewogen voorstel kunnen doen.

In dit parlement werd de wens geuit om de opbrengsten van deze Vlaamse regularisatieronde te gebruiken om de tarieven van de erfbelasting te verlagen naar een redelijk niveau voor alle erfopvolgers, ook in de zijlijn. Een fiscaliteit met al te hoge tarieven, verhoogt niet alleen de belastingdruk, maar brengt sommige belastingplichtigen ook in de verleiding om te ontwijken of te ontduiken. Redelijke tarieven dragen bij tot meer 'fiscal compliance' en meer fiscale rechtvaardigheid.

De minister denkt dat ons land op de goede weg is in de strijd tegen de fiscale fraude, zowel dankzij maatregelen op internationaal niveau als dankzij kleinschaliger initiatieven.

De OESO en zijn lidstaten, waaronder België, hebben een internationale norm uitgewerkt (de Common Reporting Standard) om op internationaal niveau inlichtingen voor fiscale doeleinden automatisch uit te wisselen. Daardoor beschikt België over belangrijke bijkomende instrumenten om op doeltreffende wijze strijd te voeren tegen de fiscale fraude. De daadwerkelijke uitwisseling van gegevens zal trouwens dit jaar opstarten.

Verder is er duidelijk een internationale consensus om het bankgeheim af te bouwen. In ons intern recht worden ook in meer mogelijkheden voorzien om dit

bankgeheim te doorbreken. Ook door de Benelux worden initiatieven genomen in de gezamenlijke strijd tegen de fiscale fraude.

Naast het internationale forum heeft ook België zelf recent nog belangrijke stappen gezet zoals bijvoorbeeld en onder meer het invoeren van de witte kassa, de flexi-jobs, en het CAP, dat nog onlangs in deze commissie besproken werd.

Men weet dat de minister met zijn federale collega Johan Van Overtveldt een protocol heeft afgesloten dat een samenwerking mogelijk maakt tussen de federale Bijzondere Belastinginspectie BBI en de Vlaamse Belastingdienst VLABEL. Dit protocol voorziet in een uitwisseling van gegevens tussen de federale inspectiediensten en VLABEL. Dit maakt het mogelijk intentionele fraude snel en efficiënt aan te pakken.

Voor de toekomst is men dus op de goede weg. Maar er is nog een massa zwart geld uit het verleden, een reservoir dat men kan gebruiken om de fiscaliteit te hervormen in ruil voor rechtszekerheid van de betrokken belastingplichtigen. Een terugstroom van dat zwart geld naar België is bezig, een gelegenheid dus om een deel daarvan te recupereren zodat het opnieuw kan worden geïnvesteerd.

II. Debat

1. Tussenkomst van Björn Rzoska

1.1. Positie van de Groenfractie

Het is geen publiek geheim dat de fractie van *Björn Rzoska* niet gelukkig is met wat voorligt. Hij herinnert eraan dat ook een van de meerderheidspartijen ervan overtuigd was dat de federale fiscale regularisatie het eindpunt was en dat het niet de bedoeling was er een tweede luik aan toe te voegen.

Zelf wordt hij evenmin overtuigd door wat voorligt. Het blijft hem tegen de borst stuiten dat elke niet aangegeven euro op de kap komt van wie wel eerlijk zijn bijdrage betaalt. Hij vindt het dan ook verbazend dat de Vlaamse Regering een dergelijke fiscaliteit op tafel legt. Het perspectief van 2020 noemt het lid een behoorlijk lange tijdelijkheid.

1.2. Gelijkheidsbeginsel in het gedrang bij regularisatietarieven erfbelasting in de niet-rechte lijn?

Hij wijst erop dat de Raad van State de vraag oproept of de tarieven van 37% tot 40% voor verjaarde dossiers in de niet-rechte lijn het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel niet in het gedrang brengen, maar de minister motiveert in zijn antwoord op het advies van de Raad van State niet waarom hij toch aan het vlakke tarief vasthoudt. Transparantie en uniformiteit zijn dienstige elementen erkent de Raad van State, maar zij mogen in het licht van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel niet de tarieven bepalen.

1.3. Heeft beperking van het toepassingsgebied invloed op de geraamde ontvangsten uit de fiscale regularisatie?

Verder is hem niet duidelijk wat het effect is op de begroting van de beperking van het toepassingsgebied. Op het eerste gezicht lijkt hem die beperking nochtans invloed te hebben op de geraamde inkomsten.

2. Tussenkomst van Jan Bertels

2.1. Opportuniteit van de nieuwe fiscale regularisatie

Jan Bertels heeft vragen bij de opportuniteit van een nieuwe fiscale regularisatie, nadat zij eind 2013 was afgeschaft. Zij is inderdaad in tegenspraak met de verkiezingsprogramma's van sommigen. Zijn fractie vindt dat tien jaar voldoende tijd was om te regulariseren. Gunsttarieven voor fraudeurs of mensen die de regels niet gevolgd hebben, zijn niet meer aan de orde.

Het lid wijst op de internationale omslag in de aanpak van fiscale fraudeurs, waar ook de minister zelf trouwens naar verwees. Alle actoren, in het bijzonder iedereen met zwart geld in het buitenland, waren op de hoogte en konden zich regulariseren. Waarom nog een nieuwe reddingsboei toegevoegen aan wie erop gokte om alsnog te kunnen ontsnappen?

2.2. Gelijkheidsbeginsel versus vlakke, forfaitaire regularisatietarieven voor de niet-rechte lijn van de erfbelasting

Ook de spreker wil een antwoord op de vragen over de verhouding tussen de vlakke, forfaitaire tarieven en het gelijkheidsbeginsel. Laten verjaren kan immers, afgezien van het risico op administratieve of gerechtelijke vervolging, voordeliger zijn voor de niet-rechte lijn. Dat is fiscaal onrechtvaardig.

2.3. Ontbrekend actieplan tegen fraude

Verder mist het lid het actieplan en de concrete maatregelen tegen de fraude, waar de SERV nochtans ook voor pleit.

2.4. De rol van het federale Contactpunt regularisaties

Welke rol ziet de minister precies voor het federale contactpunt? Dat heeft immers niet de controlemogelijkheid ten aanzien van niet-verjaarde heffingen, die VLABEL wel heeft.

2.5. Spanning met boetes laattijdige aangifte

Wat is het standpunt van de minister ten aanzien van de spanning tussen de mogelijkheden van het ontwerp en de boetes voor laattijdige aangifte? Wat raadt hij de mensen aan? Aangeven of niet?

2.6. Wat wordt bedoeld met inbreuken vóór 1 augustus 2016?

Is een laattijdige aangifte in de erfbelasting een inbreuk? Waarom koos de minister niet voor het klassieke moment van het openvallen van een nalatenschap of het moment waarop de regularisatiebelasting moet worden betaald?

2.7. Hoe garandeert de minister de volledige regularisatie?

Hoe garandeert hij de volledige regularisatie, gezien het samenwerkingsakkoord alleen spreekt over niet-uitsplitsbare bedragen?

3. Tussenkomst van Lieve Maes

3.1. Snelle regularisatie

Lieve Maes treedt de oproep tot snelle regularisatie bij.

3.2. Paraatheid VLABEL

Zijn de diensten van VLABEL klaar om meteen van start te gaan? Vanaf wanneer kan een en ander in gang worden gezet?

3.3. Hoe schat de minister de interesse in Vlaanderen in?

Zitten er, in het licht van de toegenomen interesse op federaal niveau, ook op Vlaams niveau al kandidaten te wachten?

3.4. Opvolging fiscale regularisatie

Houdt de minister de commissie op de hoogte of moet zij daarom vragen? Verwacht hij nog voor de begrotingsaanpassing 2017 resultaat? Zelf verwacht zij in elk geval een succesverhaal.

4. Repliek van minister Bart Tommelein

4.1. De tijdelijkheid van de maatregel

Bart Tommelein antwoordt dat, afgezien van de vraag of de tijd tot 2020 lang is of niet, de beperking in de tijd op zich het grote verschil uitmaakt met de federale aanpak. Hoe dan ook raadt hij iedereen aan zo snel mogelijk te regulariseren. Wie wacht, blijft het risico op vervolging lopen, en dan komt men, zoals gezegd, niet meer in aanmerking.

4.2. De maatregel is noodzakelijk

Hij wijst er Jan Bertels op dat de regeringen waarvan zijn partij deel uitmaakte, evengoed regulariseerden. Dat het nu nog altijd nodig is, toont aan dat zij hun werk niet goed deden in de strijd tegen de fiscale fraude. Blijkbaar mag er niet worden geregulariseerd als de socialisten niet zelf in de regering zitten, concludeert de minister.

4.3. De hoogte van de tarieven

Wat de tarieven betreft, wijst hij erop dat zij een manier zijn om middelen te recupereren voor de samenleving die anders door de verjaring verloren zouden zijn. Zij kunnen dan worden gebruikt voor bijvoorbeeld een eerlijke hervorming van de erfbelasting of begrotingsuitgaven voor welzijn, onderzoek en innovatie, of onderwijs. Als men in de plaats daarvan liever wacht tot fraudeurs gepakt worden, kan men lang wachten. Er is nog veel geld dat moet worden geregulariseerd. Mensen overtuigen om aangifte te doen en hun regularisatieheffing te betalen, lijkt hem een betere manier.

4.4. Het advies van de Raad van State

Het advies van de Raad van State is gebaseerd op een teveel aan diversiteit. Als antwoord daarop wordt het toepassingsgebied beperkt tot voornamelijk erfbelasting.

4.5. Beoogde groep bestaat vooral uit gewone mensen

Wie de doelgroep reduceert tot mensen met grote kapitalen, maakt een grote fout. Door zijn eigen praktijkervaring met de gewone man toen hij als loketbediende tewerkgesteld was, weet de minister beter. Het gaat hier om een belasting die gewone mensen moeten betalen op de middelen die ze erven nadat

mensen uit hun onmiddellijke omgeving stierven. Het gaat veelal om gewone mensen en veel minder om het grootkapitaal.

4.6. Belastingdruk en sociale bijdragen zijn te hoog en daar werkt de regering aan

Hij erkent dat de laatste jaren inspanningen zijn geleverd om de mensen te overtuigen om bepaalde dingen niet meer te doen en een aantal zaken correct aan te geven. Dat is niet evident. De horeca is daarvan een voorbeeld. Lange tijd lukte dat niet, maar nu zijn 20.000 flexi-jobs correct ingeschreven, argumenteert hij, waardoor minder in het zwart wordt gewerkt. De belastingdruk en de sociale bijdragen zijn te hoog. Deze regering verlaagt ze en maakt ze redelijker, en realiseert daarmee wat anderen probeerden maar niet konden.

4.7. Spanning met boetes laattijdige aangifte

Forfaitaire tarieven zijn het resultaat van een afweging. Hij voelt zich comfortabel bij deze, waarbij hij nogmaals onderstreept dat het om verjaarde bedragen gaat waar VLABEL geen recht meer op heeft, maar belangrijk is dat bij laattijdige aangifte de belastingplichtigen hiervoor geen strafrechtelijke immunititeit hebben. Hij raadt dan ook de mensen aan om, zodra het kan, meteen aangifte te doen. Het net wordt immers gesloten, ook internationaal. Het risico wordt met de dag groter. Dat is wat fiscale raadgevers hun cliënten moeten zeggen.

4.8. De rol van het federale Contactpunt regularisaties

Het federale Contactpunt regularisaties wordt – voor wat het luik 2 betreft – geen grote inhoudelijke opdracht toebedeeld, het gaat hoogstens in de richting van een brievenbus. Het overleg tussen VLABEL en het federale Contactpunt zal uitwijzen of dit effectief een meerwaarde kan bieden. Maar VLABEL beheert ook in dat geval de dossiers. Dat zal ook zo zijn voor het luik 3.

4.9. Datum van 1 augustus 2016

Wat de datum van 1 augustus 2016 betreft, is het duidelijk: het gaat om dossiers met activa die moesten worden aangegeven vóór die datum. De verzuimen daterend van vóór deze datum en die nog niet werden rechtgezet komen voor regularisatie in aanmerking.

4.10. Inschatting inkomsten uit fiscale regularisatie

Hij verzekert mevrouw Maes dat de inkomsten in de begroting 2017 redelijk zijn ingeschat. Hij stelt met federaal minister Van Overtveldt vast dat de drempelvrees gaandeweg verdwijnt en gelooft dat de aangiftes vrij snel zullen binnenkomen. Alles wijst erop.

4.11. Informatieverstrekking over resultaten fiscale regularisatie

Hij zal niet nalaten de commissie te informeren, wat de commissie evenwel niet belet hem vragen te stellen te gepasten tijde.

5. Tweede tussenkomst van Björn Rzoska

5.1. Visie op fiscale regularisatie

Björn Rzoska blijft bij zijn recht om een zoveelste fiscale regularisatie af te wijzen. Hij ziet niet wat zij toevoegt aan de talrijke, eerdere initiatieven op dat vlak.

Hij heeft vooral moeite met de regularisatietarieven in de niet-rechte lijn.

Of de minister zal binnenhalen wat hij in de begroting heeft vooropgesteld, moet nog blijken. Zelf adviseert hij de mensen om gewoon op tijd hun belastingen te betalen. Dat is nog veel duidelijker. Men kan de mensen ook uitleggen dat ze daar fietspaden en scholen voor terugkrijgen.

6. Tweede tussenkomst van Jan Bertels

6.1. Reden stopzetting regularisaties in 2013

Volgens *Jan Bertels* was de gewijzigde internationale omgeving het motief voor de afschaffing van de permanente regularisatie van 2013. Maar anders dan deze regering vindt zijn partij dat tien jaar genoeg geweest is.

6.2. Wie zijn de aangevers?

Het klopt dat niet alle niet-betalers fraudeurs zijn, maar het zijn ook niet allemaal gewone, kleine mensen. Als er geen sprake was van fraude, zou strafrechtelijke immuniteit ook niet nodig zijn.

6.3. Laattijdige aangifte

Hij preciseert verder zijn vraag over de laattijdige aangifte: is de regering van plan haar te verbieden zoals de Federale Regering deed? Blijft zij mogelijk of niet?

6.4. De rol van het federale Contactpunt regularisaties

Wat het contactpunt betreft, heeft hij begrepen dat men daar een aangifte kan indienen, die linea recta wordt doorgestuurd naar VLABEL. Of is het toch meer dan een brievenbus?

7. Tussenkomst van Koen Van den Heuvel

7.1. Niemand loopt nog warm voor fiscale regularisatie

Volgens *Koen Van den Heuvel* loopt geen enkele fractie warm voor het thema van de fiscale regularisatie. Het toont immers dat het systeem moet worden bijgestuurd, wat wordt bevestigd doordat elke opeenvolgende regering dezelfde oefening maakt. Het lid nodigt allen uit tot bescheidenheid.

7.2. Ontwerp van decreet kan door de beugel

Wat voorligt, ligt in lijn met wat de nv België op stapel zet, en hij gelooft dan ook dat het door de beugel kan, mede omdat de tarieven verdedigbaar zijn.

8. Tweede repliek van minister Bart Tommelein

8.1. Wie zijn de aangevers?

Bart Tommelein zegt niet dat het alleen om gewone mensen gaat, maar wel heel vaak om minder kapitaalkrachtigen.

8.2. Meerwaarde voor de samenleving

Waarom zou de samenleving hen niet de gelegenheid geven zich in regel te stellen en op die manier niet iets hebben aan de middelen waar ze door de

verjaring geen recht meer op heeft? Dergelijke inkomsten zijn puur netto, onderstreept hij. Het alternatief is wachten, niets doen en hopen dat ze ooit tegen de lamp lopen. Ondertussen wordt het geld niet geïnvesteerd maar hooguit onopvallend en met mondjesmaat verbruikt.

8.3. Principes versus redelijkheid gezien de realiteit van de samenleving

Hij pleit voor redelijkheid, al heeft hij begrip voor het principiële argument van de heer Rzoska. Hij erkent dat zwartwerk en fiscale ontduiking voor oneerlijke concurrentie zorgen, maar probeert juist een andere situatie te krijgen door de zaken die aanleiding geven tot ontduiking weg te werken, door onder meer de erfbelasting te hervormen, maar ook de pakkans te vergroten.

De minister is van oordeel dat de tarieven in de erfbelasting aan hervorming toe zijn. Sommige tarieven zetten aan tot ontwijking, zelfs bij burgers waarvoor de tarieven lager zijn.

8.4. Aandeel aangifte van verjaard kapitaal is hoog

De minister onderstreept dat het gaat om inbreuken uit het verleden. Federaal minister Van Overtveldt liet weten dat bijna 75% van de aangiftes verjaard kapitaal betrof, waaruit geen fiscale inkomsten zouden komen zonder de regularisatie. De Vlaamse Regering neemt een analoog initiatief, beperkt in de tijd en zo snel mogelijk. Dat is de boodschap van het ontwerp, besluit hij.

9. Tussenkoms van Jos Lantmeeters

Jos Lantmeeters merkt nog op dat een deel van de te regulariseren bedragen betrekking heeft op gelden die door voorvaders niet zijn aangegeven, en ten aanzien waarvan de erfgenamen zelf geen enkele fout gemaakt hebben. Zonder deze mogelijkheid hebben zij er belang bij het geld buiten de economie te houden.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

1. Artikelsgewijze bespreking

De artikelen 1 tot en met 11 worden ongewijzigd aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

2. Stemming

Het ontwerp van decreet houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1035/1) wordt ongewijzigd aangenomen met 7 stemmen tegen 3.

Paul VAN MIERT,
voorzitter

Lieve MAES
Jan BERTELS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BBI	Bijzondere Belastinginspectie
CAP	Het Centraal aanspreekpunt is een register dat de bankrekeningnummers en soorten contracten bevat die door natuurlijke personen en rechtspersonen, al dan niet woonachtig in België, gehouden worden bij financiële instellingen in België (kredietcentrales, Nationale Bank van België)
EBA	eenmalige bevrijdende aangifte
FOD	Federale Overheidsheidsdienst
nv	naamloze vennootschap
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VLABEL	Vlaamse Belastingdienst